

Modül (öneri) No	140
Öğrenme Alanı (Temel konu)	Cennet
Modül (Alt Konu)	Cennetin Güzellikleri
Amaçlar	1- Allah'ın sonsuz rahmetiyle bu dünyada da cennetin numunelerini görür. 2- İmanın kuvveti ölçüsünde cennet güzelliklerini hisseder.
Süre	40 dk
Seviye	Alt Seviye
Yöntem ve Teknik-Etkinlik	Drama yazma ve canlandırma, Cümle oluşturma, Eşleştirme
Materyal ve Teknoloji	Kur'an, defter, kalem, ilaç kabı, tesbih
İşleniş/Öğrenme-öğretme süreci	Drama Yazma ve Canlandırma: 1- 3 kişi (Lokman Hekim, Baba, Evlat) 2- Diğer katılımcılar babanın yakınları olarak tesellici grup olarak hazır bulunur. (Kimisi kur-an okur, kimisi tesbih, kimisinde dua halinde bulunması, kimisi kapıyı açar vs.) Senaryo: Evlat sekerat halinde yatağında yatmaktadır. Yanında baba ve yakınları üzgün, ağlamaklı ve ümitsizce o evladın firakını düşünürken. Birden tak tak diye kapı çalındı. Gizemli bir zat elinde tiryak gibi bir macun ile içeri giriverdi. Yanındaki yavrunun babası ve yakınları bi anda şaşkın halde o zâta bakı verdiler. Zât içeri girdi yürümeye başladı. Sekeratta olan yavruya yöneldi, ağlamaklı ve üzüntülü olan kalabalık zat'ın yürüdüğü eksende yanlara doğru açılmaya başladı. Zât çocuğun yanına vardı ve Bismillah diyerek elindeki tiryakı gibi o macunu içirdi. Ortam sesizliğe büründü üzüntülerinin ve ağlamalarının yerini şaşkınlıkları doldurmuştu. zât o tiryakı içirip geldiği yönden çıkıp gitti. Gitmesiyle beraber evladının gözleri açılır ve olduğu yerde kalkı verir. Ortamdakiler, bu bir mucizedir derler. Ve herkesin şaşkın bakışlarında yerini sevinç mutluluk alır.
Ölçme ve Değerlendirme	Eşleştirme: Tiryak = ilaç Sekerat= ölüm anı Elim= acı Ebed=sonsuz 'gibi karşılığı olan kelimelerin eşleştirilmesi.
İlişkili Metinler	الرَّحِيمِ الرَّحْمَنُ اللَّهُ بِسْمِ¹ İmanın bu dünyada dahi verdiği binler faide ve neticelerinden yalnız birtek faide ve lezzetini, bu mezkûr bahsimiz münasebetiyle Gençlik Rehberi'nde bir haşiye olarak yazılan bir temsil ile beyan edeceğiz. Şöyle ki: Meselâ senin gayet sevdiğin birtek evlâdın sekeratta ölmek üzere iken ve me'yusane elîm ebedî firakını düşünürken; birden Hazret-i Hızır ve Hakîm-i Lokman gibi bir doktor geldi, tiryak gibi bir macun içirdi. O sevimli ve güzel evlâdın gözünü açtı, ölümden kurtuldu. Ne kadar sevinç ve ferah veriyor anlarsın. İşte o çocuk gibi sevdiğin ve ciddi alâkadar olduğun milyonlar sence mahbub insanlar, o mazi mezaristanında senin nazarında-çürüyüp mahvolmak üzere iken; birden hakikat-ı iman, Hakîm-i Lokman gibi o büyük i'damhane tevehhüm edilen mezaristana kalb penceresinden bir ışık verdi. Onunla baştan başa bütün ölümler dirildiler. Ve "Biz ölmemiştik ve ölmeyeceğiz, yine sizinle görüşeceğiz" lisan-ı hal ile dediklerinden aldığın

¹ Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

hadsiz sevinçler ve ferahları, iman bu dünyada dahi vermesiyle isbat eder ki: İman hakikati öyle bir çekirdektir ki, eğer tecessüm etse, bir cennet-i hususiye ondan çıkar; o çekirdeğin şecere-i tûbâsı olur dedim.

(Şuâlar, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul-2025 s. 223-224)

...belki imanın kuvvetine göre Cennet'in bir nevi manevî lezzetini dünyada dahi tattırdığı gibi; gelecek istikbal zamanı, değil vahşetgâh ve karanlık, belki iman gözüyle görünür ki; saadet-i ebediye saraylarında hadsiz rahmeti ve keremi bulunan ve her bahar ve yazı birer sofraya yapan ve nimetlerle dolduran bir Rahman-ı Rahîm-i Zülcelali Ve'l-ikram'ın ziyafetleri kurulmuş ve ihsanlarının sergileri açılmış, oraya sevkîyat var diye iman sinemasıyla müşahede ettiğinden, derecesine göre bâki âlemin bir nevi lezzetini hissedebilir. Demek hakikî ve elemsiz lezzet, yalnız imanda ve iman ile olabilir.

(Asâ-yı Musa, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul-2025, s. 28)

Onu tanıyan ve itaat eden zindanda dahi olsa bahtiyardır. Onu unutan saraylarda da olsa zindandadır, bedbahttır.

(Sözler, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul-2025, s. 184)

Hem madem güneş gibi, gündüz gibi, zemin yüzünde bir umumî rahmet ve ihatalı bir şefkat ve kerem gözümüzle görüyoruz. Meselâ o rahmet, her baharda umum ağaçları ve meyveli nebatları Cennet hurileri gibi giydiren, süslendirip, ellerine her çeşit meyveleri verip bizlere uzatıp "Haydi alınız, yeyiniz" dediği gibi; bir zehirli sineğin eliyle bizlere şifalı, tatlı balı yedirdiği ve elsiz bir böceğin eliyle en yumuşak ipeği bizlere giydirdiği gibi, bir avuç kadar küçücük çekirdeklerde, tohumcuklarda binler batman taamları bizim için saklayan ve ihtiyat zahîresi olarak o küçücük depolarda yerleştiren bir rahmet, bir şefkat, elbette hiç şübhe olamaz ki; bu derece nazeninane beslediği bu sevimli ve minnetdarları ve perestîşkârları olan mü'min insanları i'dam etmez. Belki onları daha parlak rahmetlere mazhar etmek için, hayat-ı dünyeviye vazifesinden terhis eder diye "Rahîm" ve "Kerim" isimleri sualimize cevap veriyorlar; "El-Cennetü Hakkun" diyorlar.

(Asâ-yı Musa, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul-2025, s. 39)

الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ أَنْتَ إِنَّكَ عَلَّمْتَنَا مَا إِلَّا لَنَا عِلْمٌ لَا سُبْحَانَكَ²
الْعَالَمِينَ رَبِّ لِلَّهِ الْحَمْدُ أَنْ دَعَوْنَاهُمْ وَأَجْرُ³

² Seni her türlü noksandan tenzih ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Sen herşeyi hakkıyla bilir, her işi hikmetle yaparsın (Bakara Suresi: 32.)

³ Duaları şu sözlerle sona erer: "Ezelden ebede kadar her türlü hamd ve övgü, şükür ve minnet, Âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur" (Yunus Suresi: 10.)